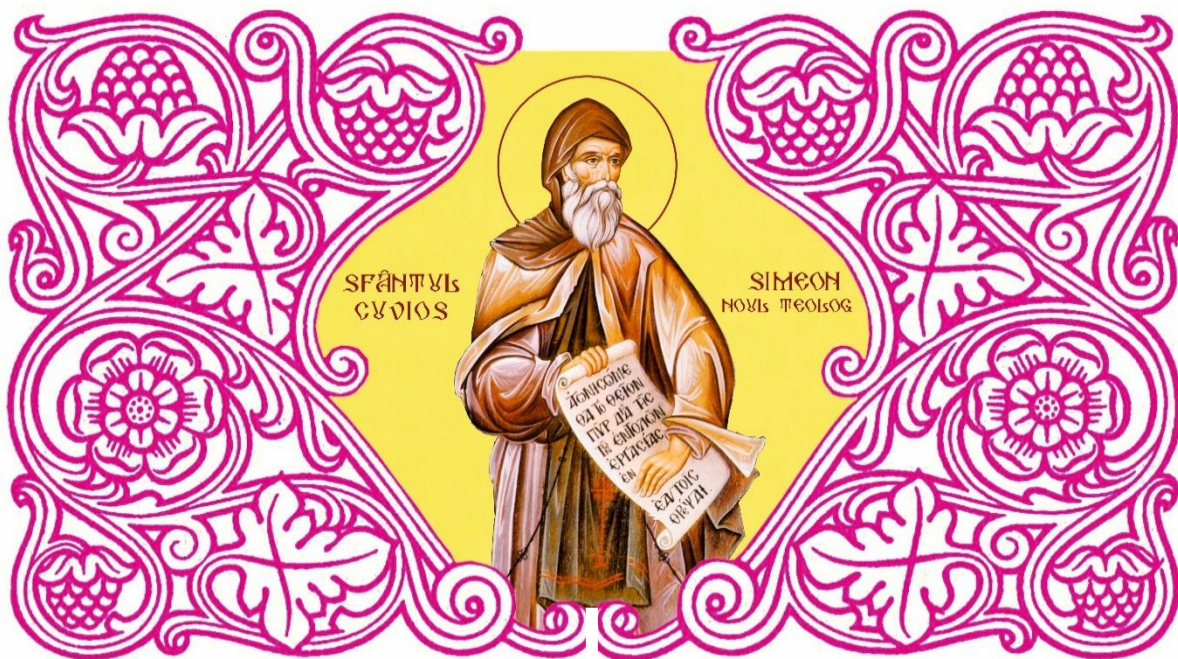

SLŪJBĂ ȘI
ACATIȘTUL
SFÂNTULVI
PREACUVIOSULVI
PĂRINTELVI NOSTRŪ,
SIMEON, NOVL
CVDÂNTĂTOR DE
DŪMNEZEV

(Alcătuire a Sfântului Nicodim
Aghioritul)

LA DECERNIA MICĂ

La Doamne strigat-am... Stihirile
cuviosului pe 4,

Glasul al 2-lea,

Podobia: Când de pe lemn...

Când te-ai rănit cu săgeata cea dulce a dragostei celei dumnezeiești, Simeoane Preacuvioase, atunci ai defăimat trupul și sângele, de Dumnezeu cugetătorule, și dorul părinților, împătımirea cea către rudenii, bogăția și slava cea deșartă le-ai lepădat. Pentru aceea omorându-te dinspre cele din lume, viața cea ascunsă în Hristos ai viețuit, vrednicule de minune.

Când de conștiința ta, Părinte, purtare de grijă ai avut, și pe toate le-ai lucrat, câte ea te-a sfătuit, fericite, citind, rugându-te, plângând și postind; atunci lumină cerească împrejurul tău a strălucit, ceea ce întru înălțimea cerului, într-un nor al luminii, pe povătuitorul tău ți l-a arătat.

Când Părintelui tău celui duhovnicesc, cu totul te-ai dat pe sineți, Simeoane, și tot cugetul, și toată voia ta o ai supus acestuia; atunci cu smerenia cea desăvârșită, te-ai îmbogățit, Părinte, și din smerenie pe dumnezeiasca pronie și dumnezeiasca privire ai aflat, care cercă pricinile cele ascunse ale zidirilor celor văzute.

Când suișuri sfințite întru inima ta ai pus și din putere în putere, Părinte, te-ai suit; atunci luminează cerească pe tine te-a luminat, și dar bogat al înțelepciunii ți-a dat. Pentru aceea cei mulți neștiind ziceau, de unde îi este atâta înțelepciune, de minune spăimântându-se.

Slavă... **glasul al 4-lea**

Praznic al cerului și al pământului se săvârșește, întru pomenirea ta, Simeoane, de Dumnezeu proslăvite, că astăzi prăznuiesc îngerii, și toată biserica celor întâi născuți, în ceruri cu slavă se adună, având în mijlocul ei duhul tău, cu totul strălucit și cu totul luminat. Dar prăznuiește și Biserica drept-slăvitorilor ceea ce pe pământ se ostășește, ca pe o bogăție nefurată și ca pe o comoară cu mulți talanți având scrierile tale cele de Dumnezeu insuflate, de al căror rod, care este întru noi înșine, avuție lucrătoare a Darului celui dumnezeiesc a ne împărtăși, roagă pe Hristos Mântuitorul sufletelor noastre.

Și acum...

De tot felul de primejdii pe robii tăi păzește-i, binecuvântată Născătoare de

Dumnezeu, ca să te slăvim pe tine, nădejdea sufletelor noastre.

LA STIHODVNĂ

*Stihirile, Glasul al 2-lea,
Podobie: Casa Efratului...*

Căruță a faptelor bune, împodobită gătind te-ai urcat întru aceasta, Părinte, și la descoperirile Domnului te-ai suit.

Stih: *Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere. (Ps.48. 3)*

Propovăduitor al rugăciunii tu te-ai arătat, dreptar al dumnezeieștii trezviri, organ al înțelepciunii și trâmbiță a îndumnezeirii.

Stih: *Gura dreptului va deprinde înțelepciunea, iar limba lui va grai judecată. (Ps.36. 30)*

Har îți mărturisește ție toată Biserica, căci prin cuvintele tale, spre aflarea Dumnezeiescului dar se deșteaptă, Preacuvioase.

Slavă... **același glas:**

Slavă Ție, o, Treime Sfântă, Părinte, Fiule și Duhule, că în toată lumea, pe Simeon, robul Tău, cu darul Tău l-ai proslăvit.

Și acum ...

Q, Marie, numele cel sfânt și dulce, roagă-te Fiului tău, împreună cu Simeon pentru noi, robii tăi.

Acum slobozește...
Sfinte Dumnezeule...

TROPAR,

Glasul al 3-lea:

Dumnezeiască strălucire primind în sufletul tău, Părinte Simeon, luminător prea-strălucit în lume te-ai arătat, alungând întunericul înșelăciunii și pe toți îndemnând să caute harul Duhului Sfânt. Pentru aceasta, roagă-te cu dinadinsul să se dăruiască nouă mare milă.

Slavă... Și acum...

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te laudăm, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, căci cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin Cruce luând Patimă, ne-a izbăvit pe noi din stricăciune, ca un Iubitor de oameni.

LĂ DECERNIA MARE

După obișnuitul psalm 103 se cântă: *Fericit bărbatul...*, starea întâi.

La Doamne strigat-am..., se pun stihurile pe 8

Glasul al 4-lea:

Podobie: *Ca pe un viteaz între mucenici...*

Insoțirea teologilor și adunarea cuvioșilor adunându-ne astăzi, să laudăm pe Simeon, Preacuviosul, care este Nou Teolog cu adevărat. Că acesta, primind întru sineși toată raza Treimii, a dat lumii dogmele cele mai presus de minte ale Teologiei celei tainice.

Psaltirea Tatălui, chimvalul cel veselitor al Fiului, Dumnezeiescul organ al Sfântului Duh, pe propovăduitorul întregii Treimi, tabla cea cinstită a descoperirilor, pe scriitorul de taine al darului cel de Dumnezeu grăitor, cu cântări dumnezeiești să-l laudăm, pe Simeon de Dumnezeu purtătorul, lauda teologilor.

Hare și preaslăvită pogorâre a darului, peste tine s-a săvârșit Simeoane, dumnezeiescule. Că tu, neînvățat fiind, din înțelepciunea cea dinafară, te-ai arătat cu adevărat Teolog și dascăl de Dumnezeu insuflat, și de Dumnezeu înțeleptit lumii te-ai cunoscut, și luminător al celei de sub cer prin sfințitele tale scrieri.

Cerul cel preaînstelat, cu feluritele sale daruri, care povestește tuturor oamenilor tainele dumnezeiescului dar și chipurile strălucirilor, și măsurile, și treptele desăvârșirii nerătăcite, cu dumnezeiești cântări de la toți după vrednicie să se laude Teologul Simeon, dulceața Bisericii.

Alte stihuri, Glasul al 8-lea:

Q, preaslăvită minune, cum în vremurile cele de pe urmă același Duh Sfânt, care de demult a luminat pe Apostoli cu darul și dascăli ai lumii i-a arătat, acesta și pe tine te-a luminat de trei ori fericite, și întocmai Apostol te-a arătat marginilor, și povățuitor, și dascăl al multora, de Dumnezeu prealuminat.

Q, preaslăvită minune, cum pe tine Duhul lui Dumnezeu, Simeoane, preafelicite, de

departe mai înainte cunoscându-te, din lume te-a despărțit, ca să plinească acelea care mai înainte a hotărât, și cu bogate darurile Sale, cu totul luminându-te, a toată lumea te-a arătat luminător de Dumnezeu strălucit, cuvântul vieții avându-l, Cuvioase.

Părinte, Simeoane, fericite, tu pe Hristos cel frumos iubindu-l prea fierbinte, în urma dumnezeiescului lui dor ai alergat, până când tot pe Dânsul, în sufletul tău și în inima ta L-ai adus. Fericită dorirea ta, prin care ai trăit pururea în Hristos și întru tine a trăit pururea Hristos.

De cărbunele cel dumnezeiesc, cuvioase, buzele și mintea apropiindu-ți, cu duhul te-ai schimbat și foc te-ai făcut cu totul, și cugetând cuvinte de foc, de Dumnezeu înțeleptite, le-ai vestit și le-ai scris cu mâna ta, pe care cei ce iau aminte și ei foc se fac, și cu taină în suflet primesc dumnezeiască schimbare.

Slavă... glasul al 6-lea:

Strălucit-a astăzi Bisericii lui Hristos, ca un lucefăr de dimineață, preacinstitul praznic al lui Simeon, de Dumnezeu Cuvântătorul.

Veniți, dar, iubitorii cuvintelor lui întru una adunându-ne, cu cântări teologicești laudându-l pe dânsul să zicem: Bucură-te, cel după Ioan întâiul Teolog și pe piept rezemător! Bucură-te, cel ce pe noul Israil ca un stâlp de foc, prin fapta cea lucrătoare a poruncilor, la pământul nepătimirii prea cu osârdie l-ai povățuit! Bucură-te, cel ce ca un stâlp de nor, prin privirea cea duhovnicească la desăvârșirea cea cu putință oamenilor l-ai suit! Roagă-te pentru noi, cei ce cu dragoste săvârșim pomenirea ta.

Și acum..., **Dogmatica**
Glasul al 6-lea:

Cine nu te va ferici, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lauda preacurată nașterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul-Unul Născut, Același din tine, cea curată, a ieșit, negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind, și cu firea om făcându-Se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, Curată, cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD

Lumină lină.

Prochimenul zilei

PĂREMIILE:

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:
(3: 1-9)

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu și nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuți că au murit și ieșirea lor din această lume s-a socotit pedeapsă și plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi pedepsiți în fața oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Și puțin fiind pedepsiți, cu mari binefaceri vor fi dăruiți, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânsii și i-a aflat vrednici de El. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit și ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Și în vremea cercetării lor vor străluci și ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor neamuri și vor stăpâni popoare și va împărăți peste dânsii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre El vor înțelege adevărul și credincioșii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har și milă este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:
Cap. 5, 15-Cap.6, 3

Însă cei drepte vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său; asemenea unui scut, îi va acoperi. El va face arme din mânia Sa și cu ele va

întări făptura mâinilor Sale ca să răsplătească vrăjmașilor. Din dreptate El Își va face platoșă și din judecata cea nefățarnică Își va face coif. Din sfințenia Sa va face pavăză nebiruită ; iar din cumplita Sa mânie va face sabie ascuțită și lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgețile fulgerului Său vor porni bine îndreptate și vor lovi în țintă, zburând din arcul puternic încordat al norilor. Mânia Lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină; apele mării se vor întărâta asupra lor și râurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeiești se va ridica împotriva lor și ca viscolul îi va vântura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pământ și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultați deci, regilor, și înțelegeți, luați învățătură, voi, care judecați marginile pământului. Băgați în urechi, voi cei ce stăpâniți peste mulțimi și care vă mândriți cu mulțimea popoarelor voastre. Pricepeți că stăpânirea vi s-a dat de la Domnul și puterea de la Cel Preaînalt, Care va cerceta faptele voastre și va pune la încercare gândurile voastre.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire:

(4: 7-15)

Dreptul de va ajunge să se sfârșească într-o odihnă va fi. Că bătrânețile sunt cinstite, nu cele de mulți ani, nici cele ce se măsoară cu numărul anilor, ci căruntețile sunt înțelepciunea oamenilor, iar vârsta bătrâneților, viața nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a

iubit și fiindcă viețuia între păcătoși, a fost mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea minții lui, sau viclenia să înșele sufletul lui. Că râvna răutății întunecă cele bune și neînfrânarea poftii schimbă gândul cel fără de răutate. Desăvârșindu-se în scurt timp, dreptul a plinit ani îndelungați; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta Dumnezeu S-a grăbit a-l scoate din mijlocul răutății. Iar popoarele au văzut și nu au cunoscut, nici nu au pus în gând una ca aceasta. Că har și milă este întru cuviosii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LA LITIE

Glăsuț 1

Limbă cerească cu adevărat au nevoie cei ce vor să laude pe Simeon, omul cel ceresc. Căci acesta, unindu-se în chip nemijlocit prin gândirea în Duhul cu Cel Sfânt prin fire, s-a făcut sfânt prin împărtășire; unindu-se cu întâia Lumină, s-a făcut o a doua lumină; unindu-se cu Cel ce este Dumnezeu după ființă, s-a făcut Dumnezeu după har; de aceea și imnuri cuvenite sfinților, luminoase și cu chip dumnezeiesc să i se aducă, ca să roage cu osârdie pe Domnul să sfințească, să lumineze și să îndumnezeiască sufletele noastre.

Glasul al 2-lea:

De Dumnezeu înțeleptite, Părinte Simeoane, lăcaș curat aflându-te atotlucrătorul har al Duhului Sfânt te-a atras cu totul la sine și a scris cu lumina dumnezeiască legile sale duhovnicești ca într-o carte pe tăblițele inimii tale; de aceea cugetul tău s-a arătat izvor mult curgător care revarsă înțelesurile înaltei cunoștințe a lui Dumnezeu. Iar cu limba ta, ca și cu o trestie, ai scris frumos învățăturile filozofiei trezviei pe care le-ai lăsat ca moștenire Bisericii lui Hristos; de a căror citire desfătându-ne acum, te rugăm să ne învrednicești să ajungem la măsura roadelor lor, pe noi cei ce te ferim pe tine.

Glasul al 3-lea:

Mulțumire cu recunoștință aducem sfințeniei tale, Precucivioase Simeoane, părintele nostru, că prin cinstitele tale scrieri slobozindu-ne de rătăcirea dintâi ne-ai călăuzit la calea nerătăcită a mântuirii; întru care văzând limpede ca într-o oglindă foarte scânteietoare cât de departe suntem de viața și desăvârșirea în Hristos, ne socotim nevrednici, alungând departe părerea de sine pe care am avea-o despre noi înșine. Căci cu

adevărat lumini îndumnezeitoare sunt scrierile tale, prin care cei cunoscători se schimbă spre îndumnezeire și se unesc cu Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

Același glas

Cine nu te va slăvi sau cine nu te va cinsti ca sfânt pe tine, Simeoane, de Dumnezeu înțeleptite? Căci pe tine te-au slăvit prin harul Ei simțitor și îndumnezeitor Sfânta Treime, viața ta sfântă împodobită cu tot felul de minuni, sfârșitul tău sfânt și scrierile tale, trâmbiță strălucitoare care vestește sfințenia ta. Fiind, așadar, sfânt cu adevărat și având către Dumnezeu îndrăzneala sfinților, roagă-te pentru noi care slăvim cu dragoste sfânt numele tău.

Glasul al 4-lea

Să batem astăzi din palme în cântări sfinte, iubitorii de praznice, prăznuind pomenirea Teologului Simeon; căci acesta ieșind din toate cele simțite s-a întors cu mintea în el însuși; și întorcându-se în el însuși, s-a îmbogățit cu rugăciunea minții, iar îmbogățindu-se cu aceasta, a curățit de patimi chipul cel întinat; și curățindu-se de patimi, a dobândit pacea gândurilor; și dobândind pacea, s-a smerit; iar smerindu-se s-a

învrednicit de iubirea dumnezeiască; iar iubind a avut în minte luminare dumnezeiască, iar în inimă a sălăsluit lumina ipostatică a harului dumnezeiesc. De aceea, ca unul care a pățimit, cele dumnezeiești le-a învățat el însuși fără greșală, și învățându-le el însuși, i-a învățat fără pizmă și pe alții, și ne-a dăruit și nouă darul mai presus de fire al îndumnezeirii, rugându-se cu osârdie Domnului să miluiască sufletele noastre.

Același glas

Qmule al lui Dumnezeu și Noule Teolog, bărbatul al doririlor Duhului, în inima ta țâșnind pururea pe Hristos, Mana cea adevărată, ne-ai lăsat învățăturile tale teologice ca o mană duhovnicească și cerească potrivită atât începătorilor, cât și celor aflați la mijloc, precum și celor desăvârșiți făcându-te tuturor toate ca și mana din pustie; prin aceasta luminezi mintea, străpungi inima, îndulcești sufletul, întărești auzul, trezești cugetul și îl muți de pe pământ și de la cele pământești; ne aduci bucurie, și te afli pururea nou pentru cei ce te cinstesc pe tine. Cu adevărat prin gura ta a grăit Duhul Sfânt,

Care luminează și sfințește sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 5-lea

Intrând în întunericul nepătruns al contemplației în Duhul, dumnezeiescile Simeoane, pe Cel ce este neapropiat din pricina covârșirii revărsării luminii te-ai învrednicit a-L vedea și a-L cunoaște prin însuși faptul de a nu-L vedea, și a nu-L cunoaște pe Cel ce este în El însuși Dumnezeu mai presus de necunoaștere și nevăzut; căci aceasta înseamnă a vedea și a cunoaște cu adevărat. De aceea L-ai și teologhit prin dureri și prin suferințe ca pe Unul ce nu este în chip mai presus de fire nimic din toate cele ce sunt, ieșind din toate cele ce sunt, simțite și gândite, precum și din tine însuși fiind numai în Dumnezeu, pe Care roagă-L să ne mântuiască pe noi, cei ce prăznuim pomenirea ta.

Și acum..., A Născătoare!

Te ferim pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, și te slăvim pe tine după datorie credincioșii, pe tine ceea ce ești cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, ocrotirea neînfrântă și scăparea sufletelor noastre.

LĂ STIHODĂVNĂ**Stihurile, glasul al 5-lea,****Podobie: Bucură-te cămara...**

Bucură-te, mintea cea de Dumnezeu luminată, dreptarul cuvântării de Dumnezeu cel preadrept, care ai cugetat în chip desăvârșit treptele și măsurile Treimii, ce înseamnă „întâiul” și „al doilea” ale Dumnezeirii: că Tatăl pricinuitoare este adică, al Fiului, dar nu mai întâi, și Fiul iarăși este din Tatăl, dar nu al doilea. Că de o ființă este Treimea, și de un scaun, negrăită, neajunsă, împreună fără de început, nesfârșită, și împreună de-a pururea vecuitoare toată: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, pe care acum roagă-O, să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere. (Ps.48. 3)

Bucură-te sfințite cărturar al Dumnezeieștii înțelepciuni celei înalte a Duhului, cămara privirilor celor tainice ale lui Dumnezeu, limba Bisericii cea dulce grăitoare, cel ce ai cunoscut taina răpirii cea negrăită și ascunsă, lungimea și lățimea, adâncul și înălțimea cunoștinței. Închipuirea

sfințeniei cea cu greu de clădit, chipul darului, icoană a lui Hristos însuflețită, rază a luminii celei dintâi, strănepot al „fiului tunetului”, pe Hristos roagă-L să se dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Stih: Gura dreptului izvorăște înțelepciune și limba lui va grăi judecată. (Ps.36. 30)

Bucură-te podoaba pustnicilor, fala a preoților cea preaslăvită, casa dumnezeieștilor daruri, vistieria faptelor bune, a dragostei celei îndoite sălășluirea, lăcașul blândei, altar al rugăciunii, încăperea privirii și a lucrării, a smereniei veselitoare sălășluire, făclie a cugetării, luceafăr al vedeniei, și mare a mai-înainte-vederii, soare care strălucești marginile, pe Hristos roagă-L să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Slavă... glasul al 8-lea.

Veniți toate mulțimile credincioșilor, întru pomenirea lui Simeon, de Dumnezeu cuvântătorul, adunându-ne, laudă de mulțumire și slavă lui Dumnezeu să-i aducem zicând: Slavă iubirii tale de oameni celei către noi, iubitorule de suflete, Doamne. Că pe Simeon sluga Ta, cu bogatele Tale

daruri cu totul luminându-l și cu dumnezeiască lumina Ta strălucindu-l, l-ai dăruit nouă luminător al celor întunecați, povățuitor al celor rătăciți, îndemnător al monahilor și ghimpe al leneșilor. Prin care ne învățăm a căuta de-a pururea prin întoarcerea înăuntru a minții, cu cunoștință întru noi înșine a câștiga Darul Sfântului Tău Duh, și arvuna de aici a o lua, a desfătării celei desăvârșite în ceruri. Căreia și pe noi învrednicește-ne, Dumnezeu, pentru mare mila Ta.

Și acum...

Fecioară ceea ce nu știi de nuntă, care pe Dumnezeu l-ai zămislit în chip negrăit cu trup, Maică a Dumnezeului Celui Preaînalt, rugăciunile robilor tăi primește-le, Preacurată, care dăruiești tuturor curățirea căderilor și primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toți.

„Acum slobozește...”, „Sfinte Dumnezeu” și celelalte.

La binecuvântarea pâinilor, se cântă troparul Sfântului (de două ori) și al Născătoarei (o dată).

TROPAR,

Glasul al 3-lea

Dumnezeiască strălucire primind în sufletul tău, Părinte Simeon, luminător preastrălucit în lume te-ai arătat, alungând întunericul înșelăciunii și pe toți îndemnând să caute harul Duhului Sfânt. Pentru aceasta, roagă-te cu dinadinsul să se dăruiască nouă mare milă.

LĂ VTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Sfântului (de două ori), Slavă..., Și acum..., al Născătoarei, al Învierii pe glasul troparului Sfântului.

După Catisma întâi, Sedealna, Glasul 1,

Podobie: Mormântul Tău...

Pomenirea ta, înțelepte Simeoane, săvârșită după cuviință de noi, fii tăi care te iubim pe tine, luminează mintea

noastră și inima o înflăcărează spre dorul cuvintelor tale, de Dumnezeu insuflate, și ne-a înflăcărat spre desăvârșirea pe care o înveți în chip lămurit în ele.

Slavă..., **glasul 1:**

Ărătat-u-s-a iarăși nouă pomenirea cuviincioasă și cinstită a Noului Teolog, întru care sfințenia lui e mărită cu aducere-aminte de credincioșii cei iubitori de prăznuire și se vestește în biserici ca una ce este tuturor spre mântuire.

Și acum... **a Născătoarei.**

Maică a lui Dumnezeu pe tine te știm toți, ceea ce fecioară cu adevărat și după naștere te-ai arătat, noi cei ce cu dragoste scăpăm la a ta bunătate. Că pe tine te avem păcătoșii folositoare, pe tine te-am câștigat întru ispite mântuire, ceea ce una ești cu totul fără prihană.

După Catisma a doua, Sedealna, Glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s-a...

Vimește toată mintea minunea făcută întru tine, Teologule Simeoane; căci la rugăciune, părinte, ai fost văzut stând ca la patru coți mai sus de pământ, înțelepte, ca unul nematerial, ca un înger al lui Dumnezeu, deși

purtând încă cele pământești și împovărat încă de trup. O, de ce slavă, o, de ce mărire te-ai învrednicit, preafericite.

Slavă...,

Teologule văzător al bunătăților cerești, cântărețule al singurei Dumnezeiri în trei străluciri și acum te slăvim pe tine cel ce ai fost învrednicit de slavă de la Tatăl, Fiul și Duhul, făcându-te casă și templu dumnezeiesc al Preasfintei Treimi, cuvioase, lucrătorule în Ea și apărătorule al Ei, de slava cuvioșilor te bucuri, Simeoane de Dumnezeu slăvite.

Și acum... **a Născătoarei.**

Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând; și în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânță, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit; și mărturisind logodnicul și ocrotitorul tău preoților, a grăit; Fecioara naște, și după naștere rămâne iarăși fecioară.

Polieleu Robii Domnului...

MĂRIMIRILE

Glas 1

Stih 1: *Ăuziți acestea toate popoarele. Ascultați toți cei ce locuiți în lume (Psalm 48,1).*

Cu vrednicie este a te lăuda pe tine, Simeoane, de Dumnezeu cuvântătorule, cel ce adâncurile Duhului le-ai cercetat și frumusețile vorbirii ți s-au adăugat.

Stih 2: *Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere (Psalm 48, 3).*

Stih 3: *Doamne, iubit-am bună-cuviința casei Tale și locul sălășluirii slavei Tale (Psalm 25, 8).*

Stih 4: *Gura dreptului grăiește înțelepciune și limba lui rostește dreptate (Psalm 36, 30).*

Veniți toți, pe adâncul înțelepciunii să-l lăudăm, pe Simeon, de Dumnezeu cuvântătorul, zicând: pe cel întocmai cu Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu.

Stih 5: *Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de vorbire de rău nu se va teme (Psalm 111, 6).*

Stih 6: *Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te vor lăuda (Psalm 83, 5).*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: Și prin tine cu noi.

Ăliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori)!

**Sedealna după polieleu;
Glasul al 5-lea**

Podobie: Înțelepciunea...

Mulțimea virtuților și preafrumoasele flori ale scrierilor Duhului străbătându-le, Simeoane, din ele ai cules, părinte, precum o albină înțeleaptă și iubitoare de osteneală, ca pe o pecete făptuirea chibzuită, iar ca un nectar și o miere preadulce, preafericite, te-ai îmbogățit cu cugetarea la cele înalte, care dăruiește vederea lui Dumnezeu. Roagă pe Hristos Dumnezeu, iertare de greșeli să dăruiască nouă celor ce cinstim cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă...,

Cartea scrierilor tale, părinte, leac duhovnicesc este, pom nesticăcios al vieții, ambrozie a nectarului, untdelemn și miere care curge din piatră, roua Hermonului, desfătare a raiului, corn al abundenței, cântare a cântărilor, vistierie a comorilor înțelepciunii și cunoștinței. De aceea strigăm ție: dăruiește-ne nouă în chip înțelegător, teologule, și însușirile acestora, celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum...

Pe Înțelepciunea și Cuvântul în pântecel tău zămislindu-l

fără de ardere, Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut, pe cel ce ține lumea, și în brațe ai avut pe cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor și Făcătorul făpturii. Pentru aceasta te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, și cu credință te slăvesc, ca să mă izbăvești de greșeli, când voi avea să stau înaintea feței Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atunci să-mi dăruiești, că poți toate câte voiești.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:

Din tinerețile mele...

PROCHIMENUL,
Glasul al 4-lea:

Gura mea va grăi înțelepciune, și cugetul inimii mele știință. *(Psalm 48, 3).*

Stih. *Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume. (Psalm 48, 1).*

Toată suflarea...

EVANGHELIA

Evangelia de la Ioan (3,19-21)

”Zis-a Domnul că Lumina a venit în lume și oamenii au iubit întunericul mai mult decât Lumina. Căci faptele lor erau rele. Că oricine face rele urăște

Lumina și nu vine la Lumină, pentru ca faptele lui să nu se vădească. Dar cel care lucrează adevărul vine la Lumină, ca să se arate faptele lui, că în Dumnezeu sunt lucrute.”

(caută marți în săptămâna a doua după Paști).

Psalmul 50

Slavă...

Pentru rugăciunile cuviosului Tău, Simeon, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: *Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.*

Și idiomela, glasul al 6-lea:

Pomenirea ta cea de peste an o prăznuim astăzi, Teologule Simeoane. Căci tu ai primit în inima ta focul pe care Hristos a venit să-l arunce pe pământ. Ai fost mai înainte trup materialnic, dar te-ai făcut cu totul de foc, ca un fier înroșit în văpaie. De aceea și greutatea păcatelor trupești ai topit-o în

dumnezeiescul foc făcând-o mai ușoară, după care mintea ta, învrednicindu-se de adierea sfântă a luminării dumnezeiești, a trecut tainele frumuseții sfinte și trupul s-a unit cu ea, și liturghisind lui Dumnezeu te-ai arătat ca un soare celor ce te vedeau. O minune, de câte daruri s-a învrednicit firea de țărână a muritorilor prin harul lui Hristos, care mântuiește sufletele noastre.

CANOANELE

Se pune Canonul Născătoarei de Dumnezeu, cu irmosul pe 6 și al Cuviosului, amândouă pe 8.

Cântarea 1

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Glasul al 5-lea:

Irmos:

Pe cal și pe călăreț în Marea «Roșie i-a scufundat Hristos, Cel «ce a sfărâmat războaiele cu «braț înalt, iar pe Israel l-a «mântuit, pe cel ce cânta cântare «de biruință».

Toate neamurile oamenilor te laudă pe tine precum odinioară mai dinainte ai vestit în chip proorocesc, așadar, și pe mine primește-mă cântăreț al tău, Stăpână, mă luminează și mă înțelepțește.

Zdrobit-ai boldul morții, păcatul cel lumesc, Fecioară, ceea ce ai născut viața cea adevărată prin care, Stăpână, degrabă tocește săgețile cele ascuțite ale patimilor mele.

Singură înfrumusețată cu țesături de aur din veac te-ai arătat și veșmântul din frunze de smochin al lui Adam tu l-ai rupt, drept aceea, acum îmbracă-mă pe mine în veșmântul înțelepciunii cu rugăciunile tale.

Multe fiice în chip vădit au dobândit bogăția și dumnezeiasca slavă, dar fără de asemănare, Stăpână, tu pe toate le-ai întrecut; pentru aceea, acum pe mine mă îmbogățește cu dumnezeieștile și cereștile haruri.

Primul canon al sfântului Simeon.

Glasul al 4-lea:

Irmos: *Deschide-voi gura mea...*

Organ al Duhului, arătându-te preasfinte, și a darului alăută cu multe strune, Simeoane, Preacuvioase, fă-mă și pe mine alăută a darului, ca prin dar să cânt darurile tale.

Mintea cea cu totul luminată a Teologiei s-a arătat: Tunet ceresc astăzi a răsunat, învățăturile cele cu glas de

tunet ale înțelepciunii ascultați-le toți și luminați-vă.

Cine poate a înțelege înălțimea cea cu anevoie de suit a dumnezeieștii tale cunoștințe, preaînțelepte, adâncul cel neajuns, și cu greu de văzut, lățimea împreună și lungimea, căreia te-ai învrednicit cel prea cu chip dumnezeiesc?

A Născătoarei:

Ceea ce te-ai făcut îmbrăcăminte a Cuvântului lui Dumnezeu, Preacurată, a Împăratului celui ce s-a făcut om, cu haina dumnezeiescului dar, cea de Dumnezeu împodobită, pe care o am pierdut, iarăși îmbracă-mă prin mijlocirea ta.

Al doilea canon al sfântului Simeon

Glasul al 8-lea:

Irmosul: *Pe Faraon cel ce se purta...*

Treime Sfântă și Unime de-a pururea vecuitoare, izvorule de lumină lucrător, dintru care toată darea cea bună se pogoară, luminează-mi inima mea ca să cânt după vrednicie, pe cel ce drept Te-a dogmatist și prea bine Te-a teologhit.

Pe toate adâncurile Duhului prin Dumnezeiescul Duh cercându-le, Părinte, întru acestea tu te-ai cufundat, de-a pururea pomenite, și aflând

mărgăritare de mult preț le-ai scos, adică dogmele Teologiei.

Slavă...

Oglindă preavăzătoare, Părinte, din nou alcătuită, lucrându-ți îmbelșugat mintea și inima, pe fulgerele Duhului înăuntru le-ai primit și fericit te-ai arătat că pe Dumnezeu în inima ta L-ai văzut, precum El însuși a voit.

Și acum...

Tu, Fecioară, te-ai arătat chip de Dumnezeu lucrat și înfățișare a zidirii, minune a îngerilor, închipuire asemănată a frumuseții celei începătoare, materie prea întocmită a întrupării Cuvântului și a lui Dumnezeu neurmată urmare.

Catavasie: *Deschide-voi gura mea...*

Cântarea a 3-a:

Irmos:

Cel ce ai înfipt pământul pe «nimic cu porunca Ta și ai «ridicat neținut pe cel îngreuiat, «pe piatra cea neclintită a «poruncilor Tale, întărește «Biserica Ta, Hristoase, Cel «singur bun și iubitor de «oameni».

Ădâncimea și înălțimea întru tine s-au cunoscut, pentru că înțelepciunea lui Dumnezeu din pântecele tău în chip necuprins

S-a născut, prin Care izbăvește adâncurile inimii mele de sfătuirile șarpelui.

Cel ce mai înainte păsările cerului și peștii mării cu cuvântul le-ai adus la ființă, pe cele ce mai înainte nu erau, Hristoase, ai pregătit trupul Tău, veșmânt dumnezeirii Tale, din sângiurile Preacuratei Fecioare.

Tu singură ai fost văzută cuptor al firii, întru care Focul cel dumnezeiesc, fără de ardere, fără prihană Fecioară, a topit firea în chip preaînțelept. Așadar, și tu, topește întinăciunea patimilor și a păcatelor mele și luminează-mă cu rugăciunile tale.

Potir al vinului celui nou, rod al viței, care adapă pe credincioși spre iertarea păcatelor pe tine, Fecioară, cunoscându-te, rogu-mă, cu nectarul iertării adapă inima mea.

Primul canon al sfântului Simeon

Irmosul: *Pe ai tăi cântăreți...*

Biserică sfințită a lui Dumnezeu ai fost ca un jertfitor curat, mintea ta având-o Sfinte, iar rugăciunea ca pe o jertfă, și ca pe un altar în inima ta cea preadreaptă.

Precum fața lui Moise celui ce a fost împreună cu Dumnezeu s-a proslăvit, așa Părinte și fața ta, petrecând întru cele neumblate, cu dumnezeiască lumină s-a proslăvit toată strălucită ca un soare.

Scară s-a arătat în vremurile cele mai de pe urmă cartea ta, Părinte Simeoane, care ne suie pe noi de la pământ la cele cerești și trâmbiță sfântă care pe cei adormiți îi deșteaptă.

A Născătoarei:

Ea o lumină prea mare într-o lume mică te-ai arătat, Fecioară, a Celui care le-a zidit pe toate din cele ce nu sunt, dând viață lumii, căci Cel neîncăput de lume S-a făcut cu totul încăput întru tine.

Al doilea canon al sfântului Simeon

Irmosul: *Cela ce ai întărit din început...*

Rândunea mult cântătoare, tu te-ai arătat, preaînțelepte, care prin cartea ta glăsuiește și pe chemarea înapoi a dumnezeiescului har, ca pe o dulce primăvară o arată, pe care după botez, vai, o am pierdut.

Tie lumea s-a răstignit, o, Simeoane, Cuvioase, prin fapta

cea lucrătoare, și tu părinte lumii te-ai răstignit, prin gând cu mintea, că îndoită este fapta crucii, precum cuvioșii Părinți aceasta o cuvântează.

Slavă...

Cu dumnezeiești raze împreunându-te, cuvioase, întru care firește se află descoperirea tuturor, pe cele de departe ca pe cele de față le vedeai, de trei ori fericite, și ca pe cele de acum pe cele ce vor să fie.

Și acum...

Graiurile dumnezeieștilor Prooroci și proorocirile lor le-ai pecetluit, născând pe Cuvântul, Cel ce a grăit printr-înșii, și dumnezeieștile lor graiuri le-ai împlinit, ceea ce una ești binecuvântată, prealăudată.

Catavasia: *Pe ai tăi cântăreți...*

**Sedealna sfântului,
glasul al 4-lea:**

Pildă și podoabă a monahilor, călăuză a asceților, dascăl al celor căsătoriți și desfătare a tuturor te-ai arătat, preasfințite Simeoane, Teologule; de aceea și acum roagă cu îndrăzneală pe Făcătorul pentru noi, care cu credință și cu dragoste cinstim pururea pomenirea ta, cuvioase.

Slavă...

Unul și adevărat dintre cei purtători de Dumnezeu te-ai făcut, unul și al treilea dintre teologi ai fost, și unul și mare dintre cuvioși te-ai făcut, Simeoane, de Dumnezeu înțeleptite, prin smerenie, prin iubire desăvârșită, prin toată curăția, precum și prin tot felul de virtuți, prin care te-ai înălțat spre Domnul, cuvioase.

Și acum...

Nu vom tăcea pururea, Născătoare de Dumnezeu, a grăi minunile tale, noi nevrednicii; căci de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea primejdii? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, căci pururea îi scapi pe robii tăi din tot felul de primejdii.

**Cântarea a 4-a:
Irmos:**

Deșertarea Ta cea «dumnezeiască Avacum «cunoscând-o prin vederea mai «înainte, Hristoase, cu frică «striga Ție: Spre mântuirea «poporului Tău ai venit, ca să «mântuiești pe unșii Tăi».

Tarină nearată te-ai arătat, odrăslind spicul cel dumnezeiesc nesemănat, pentru aceea,

hrănește-mă pe mine cel flămând cu dumnezeieștile tale daruri și haruri.

Ridică-mă pe mine, cel ce zac de boală spre moarte, Stăpână, cel ținut de arșița patimilor sufletului, adăpându-mă degrab cu apa rugăciunilor tale.

Ea cea ce ești cetatea lui Dumnezeu cea însuflețită, pe care o veselesc valurile râului celui înțelegător, întărește cu zidul rugăciunilor tale casa sufletului meu.

Nor care picuri dreptatea cea adevărată cunoscându-te pe tine, rogu-mă, Preacurată Stăpână, degrab izbăvește pe robul tău de toți cei ce mă asupresc.

Primul canon al sfântului Simeon

Irmosul: *Sfatul cel neurnat...*

Legilor Stăpânului supunându-te, înțelepte, poruncile toate le-ai împlinit, întru care ai și aflat ascuns pe Hristos, Cel ce pe acestea le-a poruncit și cu darul Lui te-ai îmbogățit.

Limba cea îmbelșugată, cu meșteșuguri și măiestrii ritoricești nu poate să laude darurile tale, pe care mai presus de fire le-ai luat, Părinte Simeoane, cel asemenea lui Dumnezeu.

Aflat-ai lucrul cel de demult și acum cu greu de aflat, Simeoane, de Dumnezeu proslăvite, adică a se îndumnezei și a se răpi mintea ta de pe pământ la cele cerești, o, auzire străină.

A Născătoarei:

Graiurilor tale, Preacurată, urmând toate neamurile, te fericim, ca pe cea ce ai născut pe fericitul Dumnezeu, Cel ce a arătat fericiți pe sfinți și pe muritori cu Dumnezeiescul Dar.

Al doilea canon al sfântului Simeon

Irmosul: *Tu ești țaria mea Doamne...*

Tu aflând întru inima ta alt soare gândit și pe lumina lui ca pe o rază văzându-o, te-ai suit, înțelepte, cu puterea Duhului în munții cei mai presus de lume și ai auzit și ai văzut cele pe care nu este cu putință a le auzi și a le vedea nici un om pățimaș.

Iisus singur era ție îndeletnicirea, desfătare a limbii, gândire a inimii, răsuflare, viață, lumină și dulceață, fierbințele preadulce, care lumina mintea ta și veselea inima, și ardea patimile, și curgeri de lacrimi izvora.

Slavă...

Ce-mi trebuie mie aurul? Ce-mi trebuie piatra safirului? Ce-mi trebuie celelalte lucruri iubite ale lumii? Mie desfătare, slavă și bucurie îmi sunt scrierile tale Părinte, cele de Dumnezeu insuflate, întru care mă desfățez și mă bucur, și arzându-mă izvorăsc din ochi lacrimi preadulci.

Și acum...

Q, Marie, numele cel dorit lumii, tu Fecioară între Dumnezeu și oameni ai stat mijlocitoare, și pe Dumnezeu om l-ai făcut, iar pe oameni dumnezei după har. Mulțumim, Doamnă, mijlocirii tale acesteia, prin care toată lumea o ai mântuit.

Cântarea a 5-a:

Irmos:

Cel ce Te îmbraci cu lumina «ca și cu o haină, la Tine alerg «din zori și strig Ție: Luminează «sufletul meu cel întunecat, «Hristoase, ca un îndurat».

Talazul și valul păcatelor, și al patimilor mele, Marie, Stăpână, potolește-l, ceea ce ai născut pricina nepățimirii.

Catarg căruia Hristos i-a țesut de sus pânda bunei cuviințe celei dumnezeiești, îmbracă și

sufletul meu cel gol cu pânzele virtuților.

Dăruiește-mi mie, cu rugăciunile tale, iertare păcatelor, curată Fecioară, ceea ce ai născut nouă pe Hristos Domnul, sfântă jertfă de ispășire.

Rănilor, loviturilor și vătămarilor păcatului, prin lucrarea rugăciunilor tale, tămăduiește-le și putere dăruiește robului tău, Fecioară.

Primul canon al sfântului Simeon

Irmosul: *Spăimântatu-s-au toate...*

Aprins de iubire ai pus pe foc inima ta, ieșind cu totul din tine însuți și amestecându-te numai cu Dumnezeu întreg, Cel iubit de tine, ca unul care te-ai făcut un duh cu Acela, preasfințite.

Iată acum a răsărit lumina dumnezeiescului dar. Iată hrana cea dumnezeiască a manei celei de viață izvorătoare tuturor înainte o pune, Simeon, dumnezeiescul Părinte. Veniți, desfățați-vă, cei ce viață poftiți!

Decât ritorii mai grăitor te-ai arătat prin Duhul, pe cuvintele cele pentru Dumnezeu și pentru cele dumnezeiești și scrierile prea cu dumnezeiască cuviință tu le-ai teologhisit nouă, de

unde și Nou Teolog te-ai numit, cel ce ești din lucrare numit.

A Născătoarei:

Q, Maică, cu totul luminată a Luminei celei dintâi, luminează sufletul meu cel întunecat cu lumina ta ca să văd iarăși pe Lumina cea dintâi, care din tine ne-a luminat nouă, și pe tine, ceea ce ne-ai luminat, că aceasta-i osebirea luminii.

Al doilea canon al sfântului Simeon

Irmosul: Pentru ce m-ai lepădat...

Q, multa îndrăzneală, cu care Stăpânul tuturor te-a îmbogățit! Că tu ca un prieten grăiai cu Dânsul întru inima ta, și ca un fiu cu părintele său îmbrățișându-te strigai: Iisuse, Iisuse al meu, preadulce.

Gură a lui Dumnezeu te-ai făcut căci cuvintele cele dumnezeiești le grăiești, fericite. Că tu, cu dumnezeieștile tale învățături și cuvinte, ai scos din nevrednici pe mulți cinstiți și vrednici de Împărăția Cerurilor i-ai arătat.

Slavă...

Cum voi spune minunea cea mare a darului, care s-a făcut la tine? Că tu luminează fiind și luminează văzând și cu luminează împreunându-te, întru luminează

și grăiești, și gândești, și bine scrii scrierile tale cele luminate.

Și acum...

Stăpâna lumii, ai putere ca una care singură ai născut pe Cuvântul și Domnul Cel Atotputernic; de aceea prin tine, Fecioară, mă voi mântui și eu, care voiesc să mă mântuiesc.

Cântarea a 6-a:

Irmos:

Marea patimilor cea «sălbătică de viforul cel «stricător de suflet liniștește-o, «Stăpâne Hristoase, și din «stricăciune mă scoate ca un «îndurat».

Ceea ce ai născut lumina, care a făcut luminătorii cei cerești, luminează sufletul meu și mă izbăvește din întunericul patimilor, cu totul luminoasă.

Pe Cel ce mai înainte a îndulcit apele Merei celei amare, pe Fiul tău, roagă-L să mă izbăvească degrab din amărăciunea cumplită a patimilor.

Curge șuvoiul patimilor în sufletul meu, Preacurată, dar tu secătuiește-l pe el cu rugăciunile tale și șterge cugetele cele rele.

Hristos, Cel ce izbăvește oamenii, a venit din Sion, din pântecele tău, preanevinovată Stăpână, pentru aceea și pe mine

din primejdii și necazuri izbăvește-mă.

Primul canon al sfântului Simeon

Irmosul: *Înțelepții lui Dumnezeu...*

Pe râul cel pururea curgător, care izvorăște din Edenul cel gândit cu mintea harului dumnezeiesc, veniți să-l cinstim cu cântări și să gustăm din curgerile sale purtătoare de viață.

Dascălul pocăinței, propovăduitorul luminării darului, preasfințitul Simeon, acum se fericește, ca cel ce a viețuit în lume viață întocmai cu îngerii.

Biruind cu tăria Duhului și cu ostenele înfrânării și cu lacrimile, Simeoane, cuvioase, patimile sufletului și ale trupului, la desăvârșirea nepătimirii ai alergat.

A Născătoarei:

Pe Dumnezeu fără de sămânță L-ai zămislit, Fecioară, și fără de osteneală L-ai purtat în pântecele tău și fără de stricăciune pe acesta L-ai născut.

Al doilea canon al sfântului Simeon

Irmosul: *Curățește-mă Mântuitorule, ...*

Dumnezeiescul har al Duhului dobândindu-l, cuvioase părinte,

în inima ta apă vie și curgătoare, ai izvorât curgerile înțelepciunii lui Dumnezeu și ai adăpat brazdele sufletelor arse de sete.

Datu-ți-s-au ție și puterea minunilor și dar de tămăduiri, o, Părinte, ca să nu fii lipsit de nimic din cele ale sfinților. De aceea și în viață, și după moarte multe minuni ai săvârșit, înțelepte, și tămăduiri, cu puterea Duhului.

Slavă...

Spăimântatu-s-au noroadele auzind înțelepciunea cuvintelor tale, o, Părinte. Și precum oarecând iudeii strigau pentru Hristos, așa aceștia strigau: De unde s-a dat lui darul cel mult al cuvintelor și înțelepciunea?

Și acum...

Brațele tale, și sânurile, o, Stăpână, mijlocind, arată-le Fiului tău. Amestecă cu ale tale, pe ale aceluia, Fecioară, Crucea și sulița, și piroanele și trestia și așa milostivește-L pe Dânsul asupra noastră, celor ce mult am păcătuit.

CONDAC, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Cu lumina cea cu trei sori strălucindu-te de Dumnezeu înțelepțite, te-ai făcut Teolog al Treimii celei preadumnezeiești,

de sus cu înțelepciunea cuvintelor îmbogățindu-te, ai izvorât dumnezeiești curgeri ale dumnezeieștii înțelepciuni, dintru care bând noi strigăm: Bucură-te, de trei ori fericite Simeoane, de Dumnezeu înțelepțite.

IEQS

Preasfântul Duh, care mai înainte pe pescari și pe cărturari i-a înțelepțit și ritorii - de Dumnezeu grăitori - pe dâșii i-a arătat, Acesta și în vremurile cele mai de pe urmă sălășluindu-se în curat sufletul tău, Simeoane Preasfințite, ritor al ritorilor, și decât cei cuvântători, precucuvântătorule, și teolog preaînțelept, pe tine cel învățat și înțelept te-a lucrat, bine scriind și minunat alcătuind dogmele Teologiei celei mai presus de fire, și tainele dumnezeieștii lumini, și lucrurile cele de multe feluri care cu taină se lucrează în suflet ale dumnezeiescului dar al Sfântului Duh. De a căror citire și noi îndulcindu-ne, te ferim pe tine, vrednicule de fericire, Părinte, ca pe un om mai presus de fire și ceresc. Și praznicul tău sfânt cu dragoste săvârșindu-l cu un glas strigăm ție: Bucură-te, de trei ori

fericite Simeoane, de Dumnezeu învățate.

SINAXAR

Sinaxarul din Minei, apoi acesta.

În aceeași lună, ziua a 12-a prăznuim pomenirea Cuviosului și de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru, Simeon, Noul Teolog.

***Stihuri:** Avut-ai odinioară limba în loc de carte, iar acum ai cartea în loc de limbă, în ziua a douăsprezecea ai pășit în crugul înstelat, Simeoane.*

Sfântul Simeon Noul Teolog s-a născut în anul 949 în Galteea (Paflagonia) și a studiat în Constantinopol. Tatăl său l-a pregătit pentru o carieră în avocatură și pentru o scurtă perioadă tânărul a ocupat o poziție înaltă la curtea imperială. La vârsta de 14 ani l-a întâlnit pe renumitul părinte Simeon Piosul la mănăstirea Studion, care avea să-i marcheze adânc dezvoltarea spirituală. Tânărul a rămas în lume pentru mai mulți ani, pregătindu-se pentru viața monahală sub ascultarea părintelui, iar când a împlinit 27 de ani a intrat în mănăstire.

Sfântul Simeon Piosul i-a recomandat tânărului să citească scrierile Sf. Marcu Ascetul, pe lângă alți scriitori spirituali. El a citit acele cărți cu atenție și punea în practică ceea ce citea. În mod deosebit l-au impresionat trei puncte din cartea Sfântului Marcu "Despre legea duhovnicească" (Vol. I din Filocalie). În primul rând, trebuie să-ți ascuți

conștiința și să faci ce-ți spune ea, dacă dorești să-ți vindeci sufletul. În al doilea rând, numai prin îndeplinirea poruncilor poți atrage asupra ta harul Sfântului Duh. În al treilea rând, cel ce se roagă numai trupește fără cunoștința spirituală este ca și orbul care a strigat, "Fiul lui David, ai milă de mine (Luca 18, 38). Când orbul și-a recăpătat vederea, atunci l-a numit pe Hristos Fiul lui Dumnezeu. (Ioan 9, 38).

Sfântul Simeon s-a rănit cu dragostea pentru frumusețea duhovnicească și a încercat să o dobândească. Pe lângă pravila dată de părintele său, conștiința îi spunea să mai adauge câțiva psalmi și metanii, repetând constant "Doamne, Iisuse Hristoase, miluiește-mă!" Bineînțeles că și-a ascultat conștiința.

În timpul zilei ajuta oamenii nevoiași care locuiau în palatul lui Patricius, iar noaptea rugăciunile lui se prelungeau, prinzându-l miezul nopții la rugăciune. Odată, în timp ce se ruga, o lumină divină, foarte strălucitoare, a coborât asupra lui, inundând camera. N-a văzut decât lumina în jurul său și nu a mai simțit pământul de sub el. I s-a părut că el însuși s-a transformat în lumină. Apoi mintea i-a urcat la ceruri și a văzut o a doua rază, mai strălucitoare ca cea dintâi, iar la capătul ei părea că se află Sf. Simeon Piosul, cel care i-a dat spre citire scrierile Sfântului Marcu Ascetul.

La șapte ani după această viziune, Sf. Simeon a intrat în mănăstire, unde a înăspriț postul și privegherea, învățând lepădarea de sine.

Vrăjmașul mântuirii noastre i-a ridicat pe frații din mănăstire împotriva Sfântului Simeon, care era indiferent la laudele sau reproșurile altora. Datorită nemulțumirilor din mănăstire, Sfântul Simeon a fost trimis la mănăstirea Sfântului Mamas din Constantinopol. El a fost tuns în schima monastică acolo, înăsprindu-și nevoințele duhovnicești.

Prin citirea Sfintelor Scripturi și a scrierilor sfinților părinți, precum și prin conversațiile pe care le purta cu sfinți părinți, el a atins un nivel duhovnicesc înalt îmbogățindu-și cunoștințele cele ziditoare de suflet.

Prin anul 980, Sfântul Simeon a fost făcut egumen al Mănăstirii Sfântului Mamas și a rămas în funcție timp de 25 de ani. El a reparat și restaurat mănăstirea care a suferit din cauza neglijenței fraților și a impus ordine în viața călugărilor mănăstirii.

Această disciplină monastică strictă pe care se lupta sfântul să o respecte, a adus multe nemulțumiri în rândul fraților. Odată, după Sfânta Liturghie, câțiva călugări l-au atacat. Când patriarhul Constantinopolului i-a scos din mănăstire și voia să-i predea autorităților civile, Sfântul Simeon a cerut ca aceștia să fie tratați cu blândețe și să fie lăsați să trăiască în lume.

Prin anul 1005, Sfântul Simeon și-a dat demisia din funcția de egumen în favoarea lui Arsenius, stabilindu-se undeva lângă mănăstire, în liniște. Acolo el a creat operele sale teologice, din care unele fragmente apar în Filocalia.

Tema primară a scrierilor sale este activitatea ascunsă a perfecțiunii duhovnicești și lupta cu patimile și gândurile rele. El a scris și instrucțiuni pentru călugări: "Capitole teologice și practice", "Tratat despre cele trei metode de rugăciune," și un "Tratat despre credință." Mai mult, Sfântul Simeon era un adevărat poet creștin, scriind "Imnuri despre iubirea divină," care conțin în jur de 70 de poezii pline de meditații religioase profunde.

Învățăturile neprețuite ale Sfântului Simeon despre tainele rugăciunii minții și despre lupta duhovnicească i-au adus numele de "Noul Teolog". Aceste învățături nu au fost creația Sfântului Simeon, ci pur și simplu fuseseră uitate în timp. Unele dintre ele păreau ciudate și de neacceptat pentru contemporanii săi, ceea ce a dus la conflicte cu autoritățile clerului din Constantinopol, iar Sfântul Simeon a sfârșit prin a fi exilat din oraș. El a traversat strâmtoarea Bosfor și s-a stabilit la vechea mănăstire a Sfintei Macrina.

În anul 1021 sfântul a adormit în pace întru Domnul. În timpul vieții sale a primit darul facerii de minuni și chiar după moartea sa s-au petrecut numeroase minuni, printre care și găsierea miraculoasă a icoanei sale.

Viața a fost scrisă de discipolul și ucenicul său, Sfântul Nicetas (Nichita) Stethatos.

Pentru sfintele lui rugăciuni, Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmos:

Domnul părinților cel «preaînălțat văpaia a stins-o și a «rouat pe tinerii care cântau cu «un glas: Dumnezeule, «binecuvântat ești».

Se înfricoșează și fug de numele tău, Stăpână, cetele demonilor, de care, izbăvind-mă pe mine, mântuiește-mă și mă păzește de toată vătămarea.

Negrăită este slava ta, căci pe Domnul slavei ai născut, Fecioară, pentru aceea învrednicește-mă de slava cea cerească și pe mine cel ce te laud cu credință.

Pleacă-te la rugăciunile robului tău, Stăpână, și izbăvește-mă degrabă din primejdii și din necazuri și de toată batjocura dușmanilor celor nevăzuți.

Pe mine cel cu totul prihănit de patimi de rușine și care am nevoie de curățire, fără de prihană Fecioară, spală-mă și luminează-mă cu roua rugăciunilor tale.

Primul canon al sfântului Simeon

Irmosul: *N-au slujit făpturii...*

Vărsatu-s-a de sus dar bogat în buzele tale, o, sfînțite Simeoane, și darul inimii s-a

dat ție ca nisipul mării, de la Cel ce te-a înțeleptit pe tine, ca oarecând lui Solomon.

Soarele cel cu multă lumină și cu totul de aur al darului, și luminătorul cel strălucit al Bisericii lui Hristos, care întrece toată cinstita tărie și cu strălucirile trezvirii o luminează, Simeon, să se laude.

Preacuvântăreț și întru cuvinte de Dumnezeu învățat, și de Duh purtător și plin, și teolog al lui Hristos tu te-ai arătat marginilor, Simeoane, Cuvioase, al doilea rezematule pe piept și ca Grigorie Teologul, cel cu foc insuflat.

A Născătoarei:

Scaunul cel în chipul focului și preaminunat al lui Hristos, Împăratul a toate, cerul cel înalt, de toată pofta care mă batjocorește și de împătimirea cea de jos râvnitoare, slobozește-mă, pururea Fecioară.

Al doilea canon al sfântului Simeon

Irmosul: *De pogorârea lui Dumnezeu...*

Nepomenitor de rău și următor lui Hristos tot prealuminat te-ai arătat, că vrăjmașilor tăi, Părinte, care căutau să te ucidă pe tine, bine le făceai totdeauna, până ce

prieteni pe dânșii cu darurile i-ai făcut.

Tu cu cheia scrierilor, adică cu darul Duhului te-ai îmbogățit, Cuvioase, și când voiai, Părinte, le deschideai fără de osteneală și cu cuvântul arătai comoara Scripturilor cea ascunsă.

Slavă...

Tu curățindu-ți trupul de împătimire, de trei ori fericite, și de dulcea împătimire pe suflet slobozindu-l, și mintea de împătimire, mort te-ai făcut cu trupul, și mai înainte de moartea trupului cu duhul ai înviat.

Și acum...

A dumnezeieștilor raze fântână nedeșertată tu, Fecioară, te-ai făcut, adânc al tainelor, arătarea neînțelegerii și a neajungerii lui Dumnezeu, taina cea gândită de Dumnezeu mai înainte de veci.

Cântarea a 8-a:

Irmos:

Ție, Făcătorului a toate, în «cuptor, tinerii dănțuind» cântau: Toate lucrurile pe «Domnul lăudați-L și-L «preaînălțați întru toți vecii».

Apa cea neroditoare a patimilor sufletului meu a făcut

pântecele sterp și l-a uscat, dar tu, norul cel ușor, picură-mi ploaia cea dumnezeiască, ca și eu să odrăslesc roadele pocăinței.

Valul și furtuna gândurilor celor pătimase potolește-le, Preacurată, cu rugăciunile tale, și mă îndreptează la limanul nepătimirii, ca să te slăvesc pe tine într-o toți vecii.

Vșă dumnezeiască înțelegătoare și pecetluită, pe care numai Dumnezeu cel îndurat a umblat, închide și pecetluiește ușile patimilor mele și deschide-mi ușile nădejzii.

Ridică de la mine povara păcatelor mele ceea ce singură ai născut în chip de negrăit pe Cel ce ridică păcatul întregii lumii, Maică Fecioară, pe Mielul lui Dumnezeu și Cuvântul.

Primul canon al sfântului Simeon

Irmosul: *Pe tinerii cei bine credincioși...*

Rai gândit te-ai făcut preafelicite, în Eden de Dumnezeu răsădit, având pe Hristos odrăslind în mijlocul tău ca un pom al vieții, Cuvioase, înflorind rod dulce, și împrejur copaci ce înfrunzesc, prin roade și prin frunze toate faptele bune.

Asemenea ai fost neguțătorului despre care a zis Hristos, Simeoane, Cuvioase, că tu acelea care ai avut pe toate le-ai vândut și pe mărgăritarul cel scump l-ai cumpărat, pe care l-ai și ascuns în mijlocul inimii tale, și negrăit pentru acesta te-ai bucurat.

Cer nou, Părinte, te-ai făcut, pe Domnul ca pe un soare prea mare, luminos preastrălucit cu raze de aur avându-l întru cele dinlăuntru ale tale și ca pe o lună prealuminoasă, ca niște argint strălucind, pe darul Duhului câștigându-l, și ca pe niște stele luminoase în cinstitele tale scrieri.

A Născătoarei:

Ca ceea ce pe Sfântul Sfinților L-ai născut, Care peste sfinți de-a pururea se odihnește, și ca ceea ce singură ai oprit toată lupta cea împotriva vrăjmașilor celor nevăzuți, Preacurată, pe mintea ta păzind-o, mai înaltă decât cugetele cele necuviincioase, de toți după dreptate Preasfântă te numești.

Al doilea canon al sfântului Simeon

Irmosul: *De șapte ori captorul...*

Doriri dumnezeiești ai avut întru inima ta, Sfinte, care sunt ale lui Dumnezeu, Lumina cea

negrăită. Și de aici de Dumnezeu primitor și uimit tot te-ai făcut, tot ducându-te la Cel de tine îndrăgit, și patimi pătimind ale dumnezeieștii uimiri și îmbătări și în stihuri laude de dragoste scriind.

Treimic pe Treimea cea nezidită O ai văzut Minte, Cuvânt și Duh, prin Minte, prin Cuvântul, prin Duhul. Și pe Unime iarăși, una o ai cântat unind-o într-o mintea ta și cuvântul, și duhul. Și cu firea adică te-ai făcut după chipul lui Dumnezeu, iar cu voia după asemănare te-ai arătat, Părinte.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul,

Întru adâncul smereniei ajungând, de-a pururea pomenite, pe care însuși Duhul o a zidit într-o măruntaie tale. De aici te-ai învrednicit la înălțimea desăvârșirii celei după puterea oamenilor a te sui, înțelepte, și de felurite daruri ale Duhului a te umple te-ai învrednicit și înger a te arăta nematerialnic într-o materie.

Și acum...

Noaaptea păcatului dinspre toate părțile m-a cuprins pe mine, ticălosul, că luminare am socotit că este desfătarea și de

aici m-am schimbat din cea bună și într-o faptă cele întunecate m-am pogorât. Ceea ce ai născut Lumina, luminează-mă, Fecioară, și cu dumnezeiască schimbare pe mine cu totul schimbă-mă.

Cântarea a 9-a:

Irmos:

Isaie, dănuiește! Fecioara a «avut în pântec și a născut fiu» «pe Emanuel, pe Dumnezeu și «omul; Răsăritul este numele «Lui, pe Care slăvindu-L, pe «Fecioara o fericim».

Întinându-mi sufletul cu multe păcate și cu patimi trupești și acum fiind cu totul spurcat, te rog stăruitor: Curățește-mă, Curată, cu rugăciunile tale, de toată josnicia.

Ai născut pe Cel ce voiește mila și îndurarea, pe Dumnezeu, Cel singur bun și iubitor de oameni, îndelung răbdător și îndurat, pe Care arată-L binevoitor și mie, cu rugăciunile tale și dăruiește-mi dezlegare păcatelor.

Pe mine însumi mă plâng gândindu-mă la mulțimea păcatelor mele și la năvălirile patimilor, și la împietrirea sufletului meu, și la nestatornicia minții mele. Pe

mine, cel ce deznădăjduiesc, Curată, mântuiește-mă cu mila ta.

Te binecuvântează, te slăvesc și te măresc pe tine, Preacurată, cu căldură; binecuvântează-mă pe mine, cel ce te laud pe tine, și izbăvește-mă de toți vrăjmașii și de toate supărările și cu mâinile tale păzește-mă nebiruit.

Primul canon al sfântului Simeon Irmosul: *Tot neamul pământesc...*

Ăcum te bucuri cu bucuria cea cu adevărat nemărginită și negrăită, Simeoane, de trei ori fericite, unde este locul cel vesel al bucuriei că, plângând aici vremelnic, întru cele cerești te mângâi și te veselești veșnic cu veselia cea veșnică și fericită.

Ăcum vezi pe preadulcele Iisus în față, pe Care mai înainte a-L vedea te-ai învrednicit însă ca printr-o oglindă și umbră. Deci desfătează-te, Sfinte, saltă și dăntuiește, îndulcindu-te acum de Cel dorit de tine și pe noi, care te cinstim pe tine, pomenește-ne.

Priimește cântarea aceasta, pe care o aducem ție, Simeoane, Cuvioase, ca un dar prea mic pentru datoria cea multă pe care o avem către tine, și

răsplătire cerem să ni se dăruiască darul Sfântului Duh, și nouă cu rugăciunile tale, pe care prin multe răutăți l-am pierdut.

A Născătoarei:

Hotar între zidire și Ziditor fără de mijlocire te-ai făcut, Curată. Pentru aceea și plinirea tuturor darurilor ai primit, ceea ce ești cu totul fără prihană și le împarți tuturor oamenilor și îngerilor. Drept aceea de acestea împărtășește-ne și pe noi, netrebnicii robii tăi, o, Stăpână.

Al doilea canon al sfântului Simeon Irmosul: *Spăimântatu-s-a de aceasta cerul...*

Hiresei Împăratului Hristos, Bisericii, i-ai lăsat, înțelepte, cuvintele tale ca o podoabă de nuntă și haină felurit împodobită, ca o cunună în pietre prețioase și mărgăritare, ca un vas și un chivot cu bogății.

Starea robilor o ai trecut, și pe îngeri însuși i-ai covârșit și ca un fiu, acum, Părinte, stai înaintea lui Hristos, lămurit și adevărat văzându-L și văzut fiind de Dânsul și fără de mijlocire îndumnezeindu-te, și lui Hristos împreună moștenitor fiind și moștenitor

al lui Dumnezeu făcându-te, Sfinte.

Slavă...

Știu că nu poate limba, Simeoane, să te laude pe tine, cel ce te-ai făcut Dumnezeu după har, dar iar știu că iubirea ta de oameni primește și sufletul meu cel sterp. Pentru aceasta primește cântările acestea ca un părinte gânguririle fiului său.

Și acum...

Rugătoare te punem înaintea către Dumnezeu pe tine, Fecioară, noi toți robii tăi. Pentru aceea, Curată, du rugăciunile noastre la Fiul tău și la Tatăl și la Duhul, la Unul Ziditorul tuturor, la Treimea cea sfântă ca pe noi să ne mântuiască Mântuitorul lumii.

LUMINÂNDĂ

Pe Teologul Simeon toți să-l laudăm, lauda monahilor și slava preoților, fala teologilor și înfrumusețarea credincioșilor, trâmbița darului și al Bisericii lui Hristos luminătorul de viață purtător.

Slavă ...

Soarele simțit răsărind în zori luminează toată lumea, dar ajungând la Apus își ascunde razele sale; tu însă, Cuvioase

Părinte, te-ai arătat soare ne-apus, și noaptea și ziua luminând prin sfințele tale cuvinte toată lumea; de aceea te-ai făcut un soare mult mai mare decât soarele simțit.

Și acum ...

Dumnezeu după Dumnezeu te-ai arătat, Preacurată, fiind a doua după Sfânta Treime, întâiul izvor al credinței, temelia nădejzii, sprijinul făptuirii și adâncul gândirii, proorocia tuturor prorocilor și taina scripturilor, cea care minunat leagă cerul și pământul.

LĂ LAUDE

Se pun stihirile pe 4,

Glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Veniți adunările credincioșilor să prăznuim pomenirea lui Simeon - Noul Teolog. Și icoanei celei sfințite a acestuia cu evlavie să ne închinăm, și printr-înșă la întâiul chip să aducem cinstea și închinăciunea.

Noroadele celor fericiți acum se bucură împreună cu duhul tău, Părinte, în cerul cel fără materie. Iar noi, robii tăi, sfințitele tale scrieri avându-le și dintr-însele sufletește folosindu-ne, pe pământ ne bucurăm.

Părțile cele trei ale sufletului tău curățindu-le, sfinte, de toată întinăciunea prin treimea faptelor bune, adică prin post, și prin dragoste, și prin rugăciune, a Treimii celei prea dumnezeiești sfințită casă te-ai făcut, Simeoane, de-a pururea fericite.

Cu bogatele raze ale Treimii celei începătoare de lumină, acum luminându-te, Simeoane, de Dumnezeu cuvântătorule, roagă-te neîncetat pentru noi, cei ce cu credință te cinstim pe tine, și sfântă pomenirea ta cu bucurie o săvârșim de-a pururea pomenite.

Slavă...

Glăsul al-8-lea.

Cine va grăi mărimea dragostei pe care către aproapele o ai avut, Simeoane, Preasfinte? Că tu, nu numai trăind, prin cuvinte și prin lucruri către staulul ceresc ai povățuit turma lui Hristos, ci și după moarte ca un părinte iubitor de fii, izvor adăpător de hrană vârtosă, cartea ta cea de Dumnezeu înțeleptită nouă ne-o ai lăsat. Prin care hrânindu-ne, întru bărbat desăvârșit și la măsura vârstei lui Hristos ne suim. Cu adevărat foarte s-a înfrumusețat după cântări,

cugetul tău din vinul cel înmiresmat al îndumnezeirii. Pe care și noi ca să o dobândim învrednicește-ne, cu solirile tale cele către Domnul.

Și acum...

Stăpână primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi cu toată nevoia și necazul.

Doxologia mare și apolisul.

LĂ LITURGHIE

Fericirile se pun pe 8, din cântarea a 3-a a Cuviosului, pe 4, și din cântarea a 6-a a Cuviosului, pe 4.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Feriți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Feriți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Feriți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Biserica sfințită a lui Dumnezeu ai fost ca un jertfitor curat, mintea ta având-o Sfinte, iar rugăciunea ca pe o jertfă, și ca pe un altar în inima ta cea preadreaptă.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Precum fața lui Moise, a celui ce a fost împreună cu Dumnezeu, s-a proslăvit, așa Părinte și fața ta, petrecând întru cele neumblate, cu dumnezeiască lumină s-a proslăvit toată strălucită ca un soare.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fii lui Dumnezeu se vor chema.

Scară s-a arătat în vremurile cele mai de pe urmă cartea ta, Părinte Simeoane, care ne suie pe noi de la pământ la cele cerești, și trâmbiță sfântă, care pe cei adormiți îi deșteaptă.

Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Rândunea mult cântătoare, tu te-ai arătat, preaînțelepte, care prin cartea ta glăsuiește și pe chemarea înapoi a dumnezeiescului har, ca pe o

dulce primăvară o arată pe care după botez, vai, o am pierdut.

Fericiți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Dumnezeiescul har al Duhului dobândindu-l, cuvioase părinte, în inima ta apă vie și curgătoare, ai izvorât curgerile înțelepciunii lui Dumnezeu și ai adăpat brazdele sufletelor arse de sete.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Datu-ți-s-au ție și puterea minunilor și dar de tămăduiri, o, Părinte, ca să nu fi lipsit de nimic din cele ale sfinților. De aceea și în viață și după moarte multe minuni ai săvârșit, înțelepte, și tămăduiri, cu puterea Duhului.

Slavă...

Spăimântatu-s-au noroadele auzind înțelepciunea cuvintelor tale, o, Părinte. Și precum oarecând iudeii strigau pentru Hristos, așa aceștia strigau: De unde s-a dat lui darul cel mult al cuvintelor și înțelepciunea?

Și acum...

Brațele tale și sânurile, o, Stăpână, mijlocind, arată-le Fiului tău. Amestecă cu ale tale, pe ale aceluia, Fecioară, Crucea

și sulița, și piroanele, și trestia, și așa milostivește-L pe Dânsul asupra noastră, celor ce mult am păcătuit.

TROPAR, Glasul al 3-lea

Dumnezeiască strălucire primind în sufletul tău, Părinte Simeon, luminător preastrălucit în lume te-ai arătat, alungând întunericul înșelăciunii și pe toți îndemnând să caute harul Duhului Sfânt. Pentru aceasta, roagă-te cu dinadinsul să se dăruiască nouă mare milă.

CONDACUL, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Cu lumina cea cu trei sori strălucindu-te de Dumnezeu înțeleptite, te-ai făcut Teolog al Treimii celei preadumnezeiești, de sus cu înțelepciunea cuvintelor îmbogățindu-te, ai izvorât dumnezeiești curgeri ale dumnezeieștii înțelepciuni, dintru care bând noi strigăm: Bucură-te, de trei ori fericite Simeoane, de Dumnezeu înțeleptite.

ĂPOSTOLUL

Epistola a II-a către Evrei (XIII, 17-21): *Fraților, ascultați pe conducătorii voștri...*

Aliluia, glasul 2: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca cu dreptate.

Stih: „Căci Domnul a ales Sionul, și l-a ales ca locuință Lui.”

(Caută la ziua de 6 decembrie).

EVANGHELIA

Evangelia de la Luca (6: 17-23)

„În vremea aceea au stat în loc șes Iisus și...”

(caută la liturghia din 6 decembrie).

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

ĂCATISTUL SFÂNTULUI CUVIOS SIMEON - NOUL TEOLOG

Condacul 1

Ea un dumnezeiesc învățător al teologiei de taină și sălaș al Luminei celei în trei Sori, te laudăm pe tine, de Dumnezeu cuvântătorule Simeon. Deci, ca unul ce ești plin de luminările Duhului, luminează cu razele harului pe cei ce cântă ție: *Bucură-te, Sfinte Părinte Simeon, de Dumnezeu înțelepțite!*

Icosul 1

Ea un înger te-ai arătat nouă, prin lucrarea virtuților, de Dumnezeu cugetătorule, Teologule Simeon, și prin glasul tău îngeresc ne înveți tainele cele mai presus de minte; de aceea, minunându-ne de strălucirea ta, strigăm toți:

Bucură-te, cel prin care este lăudată Treimea;
Bucură-te, cel prin care este alungată stricăciunea;
Bucură-te, sălaș al Luminei celei în trei străluciri;
Bucură-te, pildă vie a vieții cerești;
Bucură-te, înălțime a cunoașterii dumnezeiești cu anevoie de atins;

Bucură-te, adânc al vieții duhovnicești;
Bucură-te, strălucire a Bisericii;
Bucură-te, luminător al teologilor;
Bucură-te, raza strălucirilor fără de materie;
Bucură-te, cel ce arzi deșartele închipuiri;
Bucură-te, cel prin care cunoaștem pe Dumnezeu;
Bucură-te, cel prin care tac grăitorii în deșert;
Bucură-te, Sfinte Părinte Simeon, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul 2

Privirea sufletului tău curățind-o prin viață virtuoasă, ai văzut în chip minunat arătările curate ale Luminei celei nematerialnice, iar luând jugul lui Hristos, Cuvioase Simeon, și întraripându-te prin Duhul Sfânt, strigai lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul 2

Gând dumnezeiesc având, ai lepădat dregătoriile lumești și, trecând cu vederea dragostea de casa părintească, ai alergat la mănăstirea Studion bucurându-te, unde ai urmat lui Hristos din tot sufletul, auzind de la toți unele ca acestea:

Bucură-te, visticie a iubirii lui Hristos;
 Bucură-te, sălaș al luminii cerești;
 Bucură-te, următor al vieții îngerilor;
 Bucură-te, biruitor al îndrăznelii demonilor;
 Bucură-te, vas de mult preț al cugetării la cele dumnezeiești;
 Bucură-te, sabie de Dumnezeu făurită, tăind împătımirea față de materie;

Bucură-te, cel ce ai primit în suflet focul iubirii lui Hristos;
 Bucură-te, cel ce, în chip atotînțelept, ai ales desăvârșirea;
 Bucură-te, cel ce ai smuls mărăcinii patimilor;
 Bucură-te, cel ce ai înnoit ogorul sufletesc;
 Bucură-te, cel ce aduci roade nemuritoare;
 Bucură-te, cel plin de bunătăți nesticăcioase;
Bucură-te, Sfinte Părinte Simeon, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul 3

Primind din cer, Cuvioase Simeon, putere întru nevoie și chibzuință multă, prin ascultarea față de părintele tău duhovnicesc, ai supus cugetul trupesc și te-ai umplut de înțelepciune dumnezeiască, pentru care cântai Preasfintei Treimi: *Aliluia!*

Icosul 3

Har bogat s-a revărsat din buzele tale și cuvânt cu înțelepciune și s-a dat, Cuvioase, de unde ai izvorât Bisericii teologia cea descoperită de sus, iar prin învățăturile tale adăpi cugetele celor ce strigă ție:

Bucură-te, șuvoi al teologiei;
 Bucură-te, flacăra a dumnezeieștii înțelepciuni;
 Bucură-te, râu al apelor harului;
 Bucură-te, comoară a învățăturilor Duhului Sfânt;
 Bucură-te, trăitor al înaltei vederi de Dumnezeu;

Bucură-te, gură a cugetărilor cerești;
 Bucură-te, cel ce ai trecut dincolo de munții materiei;
 Bucură-te, cel ce descrii necuprinsul dogmelor credinței;
 Bucură-te, învățator al vieții sfinte;
 Bucură-te, cel deopotrivă cu Sfinții îngeri;
 Bucură-te, biserică tainică a Treimii;
 Bucură-te, scânteiere a cerului duhovnicesc;
Bucură-te, Sfinte Părinte Simeon, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul 4

Cel ce ești mană a vieții dumnezeiești, nectar ceresc și miere din piatră, Părinte Simeon, învățăturile tale îndumnezeitoare curățesc sufletele și povățuiesc spre desăvârșire pe cei ce strigă: *Aliluia!*

Icosul 4

Răpit ai fost la contemplații înalte, ca și Pavel, iar prin Duhul ai văzut cele negrăite; pentru care te-ai arătat teolog adevărat, înțelepte Simeon, cu limbă de Dumnezeu grăitoare învățând cele mai presus de ceruri pe cei ce strigă ție:

Bucură-te, teolog al dreptei credințe;
 Bucură-te, grăitor înțelept de cele sfinte;
 Bucură-te, chip al marelui Evanghelist Ioan;
 Bucură-te, cel asemenea cu dumnezeiescul Grigorie;
 Bucură-te, văzător al celor preaînalte;
 Bucură-te, psaltire însuflețită a povețelor mântuitoare;
 Bucură-te, cel ce ai intrat în întunericul cel luminos;
 Bucură-te, privitor al lumii celei de sus;
 Bucură-te, cel ce întărești pe credincioși prin cuvintele tale;
 Bucură-te, cel ce bine orânduiești sufletele prin scrierile tale;
 Bucură-te, cel ce, prin purtare, ne arăți viața cerească;
 Bucură-te, călăuză minunată a monahilor;
Bucură-te, Sfinte Părinte Simeon, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul 5

Rănit fiind de dulceața dragostei dumnezeiești, Părinte, te-ai supus, cu bucurie cerească, ispitelor, necazurilor și prigoanelor,

prin care te-ai lămurit precum aurul în foc, și te-ai arătat tuturor, Sfinte, ca un înger cântând lui Hristos: *Aliluia!*

Icosul 5

Ăi îndreptat mișcările minții tale, de Dumnezeu cugetătorule, spre slava de negrăit a Mântuitorului și plin de înțelepciunea cea de sus fiind, Părinte Simeon, prin Duhul Sfânt te-ai arătat învățător care chemi la pocăință pe toți cei ce strigă ție cu dragoste:

Bucură-te, stâlp al înfrânării;
 Bucură-te, pildă a răbdării îndelungate;
 Bucură-te, primitor al îndumnezeirii;
 Bucură-te, surpător al învârtoșării și nepăsării;
 Bucură-te, gură izvorătoare de miere, grăind despre iubirea lui Hristos;

Bucură-te, nor ce revarsă rouă dătătoare de viață;
 Bucură-te, purtător al harului apostolesc;
 Bucură-te, cel ce strălucești de lumina Învierii Domnului;
 Bucură-te, făclie prealuminoasă a harului;
 Bucură-te, stea a desăvârșirii neîncetate;
 Bucură-te, izvor al revărsărilor purtătoare de viață;
 Bucură-te, luminător prin cuvinte insuflate de Duhul Sfânt;
Bucură-te, Sfinte Părinte Simeon, de Dumnezeu înțeleptite!

Condacul 6

Ċurățindu-ți inima prin nevointă dumnezeiască, te-ai umplut de dumnezeiescul har și liturghisitor cu totul luminos te-ai arătat ucenicilor tăi, fericite; că, îndumnezeit fiind prin împărtășire, Sfinte Simeon, strigai lui Dumnezeu: *Aliluia!*

Icosul 6

Īstrălucind prin contemplații, ca unul ce viețuiai afară de lume și unit numai cu Dumnezeu, în chipul focului, cu față veselă și luminoasă te-ai arătat, Părinte, bucurând pe cei ce strigă ție cu evlavie:

Bucură-te, condei al Duhului Mângâietor;
 Bucură-te, pom al Raiului;

Bucură-te, cel fără trup în materie și în trup;
 Bucură-te, cel întocmai cu îngerii la vedere și în purtări;
 Bucură-te, astru mult luminos al Răsăritului celui de sus;
 Bucură-te, car aurit al lucrării dumnezeiești;
 Bucură-te, trâmbiță ce răsună de vestirea mântuirii;
 Bucură-te, limbă grăitoare de adevăr;
 Bucură-te, vas al luminii necreate;
 Bucură-te, stingător al aprinderii patimilor;
 Bucură-te, văzător al tainelor sfinte;
 Bucură-te, slujitor al Dumnezeirii Celei în trei Sori;
Bucură-te, Sfinte Părinte Simeon, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul 7

Imare în contemplații și vestit în vederea lui Dumnezeu te-ai arătat, Teologule Simeon, cel ce, prin rugăciunea minții, ai cunoscut taina răpirii la cele cerești, fericite, strigând ca un alt Moise: *Aliluia!*

Icosul 7

Nectar viu al nestricăciunii aduce credincioșilor cartea cuvintelor tale, Teologule; că prin tine Mângâietorul însuși vorbește și grăiește Bisericii și îi îndeamnă pe toți să strige ție unele ca acestea:

Bucură-te, slavă a Bisericii;
 Bucură-te, propovăduitor al Dumnezeirii;
 Bucură-te, cel ce curățești sufletele de întinăciune;
 Bucură-te, cel ce luminezi înțelesurile minții;
 Bucură-te, flacăra care mistuie spinii patimilor;
 Bucură-te, minte care cugetă și privește cele gândite;
 Bucură-te, cel ce ai dezlegat legăturile cu materia;
 Bucură-te, cel plin de revărsările Duhului;
 Bucură-te, cel ce vezi strălucirile lui Dumnezeu;
 Bucură-te, cel ce alungi meșteșugirile vrăjmașului;
 Bucură-te, mulțime de învățăături înțelepte;
 Bucură-te, alăuta cinstitelor deprinderi;
Bucură-te, Sfinte Părinte Simeon, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul 8

Minune străină s-a văzut întru tine, Părinte Simeon, uimind și veselind pe toți; că, agonisindu-ți lumina dumnezeiască, te-ai arătat mai înțelept decât cei înțelepți și pricepuți ai lumii, deși ai fost mai întâi neînvătat, iar acum cânti lui Dumnezeu cu toată înțelepciunea: *Aliluia!*

Icosul 8

Cu totul schimbat și ieșind cu totul din sine spre Dumnezeu în răpire negrăită, cugetătorule de cele cerești, îndumnezeindu-te prin împărtășire, spre dorita sfințenie chemi, Sfinte Simeon, de Dumnezeu slăvite, pe cei ce strigă ție cu dragoste:

Bucură-te, cărbune al focului nematerial;
 Bucură-te, strălucire a luminii dumnezeiești;
 Bucură-te, cel ce descrii prea-înțelepțește îndumnezeirea;
 Bucură-te, surpător puternic al trândăviei;
 Bucură-te, cel ce arăți frumusețea sfințeniei;
 Bucură-te, cel ce ne înveți lucrarea minții;
 Bucură-te, povățuitor al mulțimii monahilor;
 Bucură-te, surpător al adunărilor vrăjmașilor;
 Bucură-te, cel ce luminezi cugetul nostru;
 Bucură-te, cel ce potolești pornirile patimilor;
 Bucură-te, cel ce dai harul dumnezeiesc credincioșilor;
 Bucură-te, cel ce mijlocești pentru noi către Hristos;
Bucură-te, Sfinte Părinte Simeon, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul 9

Curățind patimile sufletului cu învățăturile tale sfinte, ne îndemni, Părinte, spre găsirea, prin trezvie și rugăciune, a pietrei scumpe a vieții pe care am pierdut-o odinioară, iar acum împreună cu tine strigăm lui Hristos: *Aliluia!*

Icosul 9

Propovăduitor al teologiei tainice te-ai arătat, dobândind cunoașterea de sus; că întreg te-a atras la Sine Mângâietorul, Duhul

Sfânt, precum bine a voit, și ai grăit, Părinte, lucruri uimitoare, pentru care te laudăm, zicând:

Bucură-te, glas sfânt al lui Dumnezeu;
 Bucură-te, cel ce ai adus la tăcere pe vrăjmaș;
 Bucură-te, povățuitor în tainele împărăției cerești;
 Bucură-te, tâlcuitor al dragostei desăvârșite;
 Bucură-te, cuvântător al înțelepciunii lui Dumnezeu;
 Bucură-te, sabie cu două tăișuri ce retează amăgirea vrăjmașului;
 Bucură-te, cel ce ne înveți urcușurile dumnezeiești;
 Bucură-te, cel ce ne îndrumi spre calea mântuirii;
 Bucură-te, părtaș în duh al Pătimirilor lui Hristos;
 Bucură-te, luminător al celor aflați la ceas de îndoială;
 Bucură-te, cel ce ai agonisit darul cuvântului;
 Bucură-te, cel ce ai grăit tuturor cele de folos;
Bucură-te, Sfinte Părinte Simeon, de Dumnezeu înțeleptite!

Condacul 10

Gură înțeleaptă te-ai arătat și Nou Teolog Bisericii lui Hristos, de Dumnezeu cugetătorule, aflând în comoara inimii tale lucruri noi și lucruri vechi, ca un lucrător pentru împărăția cerurilor, precum spune Mântuitorul, Căruia acum îi cânti: *Aliluia!*

Icosul 10

Oglindă curată te-ai arătat luminii celei nemateriale, ajungând la descoperiri dumnezeiești, Părinte Simeon, și pe toți credincioșii îi chemi la împărtășirea bunătăților pe care le-ai aflat, ca un adevărat teolog, pentru care strigăm ție cu dragoste:

Bucură-te, gură a celor negrăite;
 Bucură-te, ochi al celor cerești;
 Bucură-te, vistierie a lucrării dumnezeiești;
 Bucură-te, sălaș al harismelor sfinte;
 Bucură-te, vlăstar al Viței vieții;
 Bucură-te, strugure copt al viețuirii desăvârșite;
 Bucură-te, cel ce arzi de dorul ceresc;
 Bucură-te, cel ce arăți legea harului;

Bucură-te, cel ce pe Hristos L-ai slăvit prin purtarea ta;
Bucură-te, cel ce pe credincioși îi pui în rânduială prin cuvintele tale;

Bucură-te, icoană a stăruinței duhovnicești;

Bucură-te, grădină a nepătimirii minunate;

Bucură-te, Sfinte Părinte Simeon, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul 11

Intrând, Teologule, în norul cel mai presus de lumină, ai primit întru Duhul, pe tăblițele inimii, slovele cele întipărite de Dumnezeu ale teologiei tainice, prin care suntem învățați dumnezeiasca dragoste, strigând: *Aliluia!*

Icosul 11

Lumină lângă Lumina Cea în trei Sori te-ai arătat lumii, precum spune Stăpânul, și luminezi sufletele noastre cu învățăturile tale cele strălucite, Sfinte, prin care suntem izbăviți din întunericul patimilor noi, cei ce strigăm ție cu dragoste:

Bucură-te, cel ce strălucești ca o lumină în lume;

Bucură-te, cel ce dai tărie prin cuvântul tău;

Bucură-te, învățător al lucrării dumnezeiești;

Bucură-te, om ceresc întru nevoie;

Bucură-te, sălaș vestit al harului Treimii;

Bucură-te, mijlocitor al darurilor Duhului;

Bucură-te, cel ce ai suferit neclintit ispitirile;

Bucură-te, cel ce dai de la Dumnezeu luminare;

Bucură-te, dreptar al viețuirii cuvioase;

Bucură-te, sfeșnic al îndumnezeirii negrăite;

Bucură-te, cel ce luminezi mișcările minții;

Bucură-te, cel ce înseninezi inimile;

Bucură-te, Sfinte Părinte Simeon, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul 12

Învățăturile tale, Părinte, revarsă apă dumnezeiască, ce curge neîncetat spre viață veșnică, și bună mireasmă a vieții, veselind

cugetele noastre, ale celor ce te lăudăm și lui Hristos cântăm:
Aliluia!

Icosul 12

Cunună împletită din psalmi așternem pe cinstita-ți frunte noi, fii tăi, Cuvioase, pe care primind-o părintește, încununează-ne pe noi cu strălucirile luminii dumnezeiești, că la tine alergăm cu credință și neîncetat strigăm:

Bucură-te, frumusețe a Părinților;

Bucură-te, podoabă a Cuvioșilor;

Bucură-te, dreptar sfințit al preoților;

Bucură-te, îndrumător neînșelat al monahilor;

Bucură-te, laudă minunată a teologilor;

Bucură-te, slăvit cunoscător al tainelor duhovnicești;

Bucură-te, dumnezeiească scânteiere a Bisericii;

Bucură-te, sfeșnic ceresc al ortodocșilor;

Bucură-te, cel prin care ne umplem de lumină;

Bucură-te, cel prin care ne izbăvim de patimi;

Bucură-te, călăuză înțeleaptă a fiilor tăi;

Bucură-te, cel ce ne ocrotești pururea;

Bucură-te, Sfinte Părinte Simeon, de Dumnezeu înțelepțite!

Condacul 13

O, dumnezeiescule Părinte Simeon, Noule Teolog și luminător al Bisericii lui Hristos, primind laudele noastre, luminează cu strălucirea harului mântuitor pe cei ce te cinstesc cu evlavie și cântă Preasfintei Treimi: *Aliluia!*

Acest Condac se zice de trei ori, după care se citește iarăși Icosul 1. Apoi se cântă Condacul 1, în timpul căruia preotul cădește.

